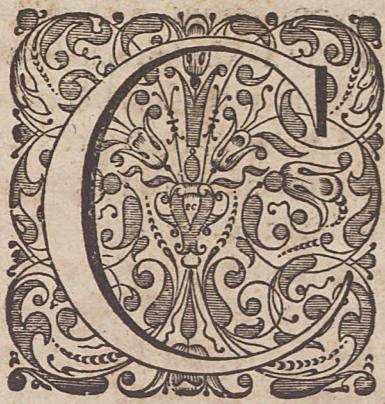

D A N V B I V S.

69

Vm ex Philosophorum præscripto quæstio nominis præcedat quæstionem rei, primo de *Danubii* nominibus paucula præmittam. Ejus tam frequens est apud Scriptores veteres mentio, ut vix ullus reperiatur qualiscunque antiquitatis, qui non ejus meminerit. Hanc ob causam Eratosthenes ac Apollodorus in 2 de navibus, Homerum sugillarunt, quod multos fluvios Oceano scripsit immersi, & de Danubio conticuerit. Est enim inter Europæos omnium maximus. Multos Scythiae populos irrigat, per Germaniam, Austriam, Vngariam, & Peucen usque in Græciam labitur, & ad Propontidem usque excurrit. Ab Occidente itidem in Austrum vergit. Primo molli fluxu clementer fluit. Iornandes ducentorum pedum altitudinem & profunditatem ejus esse scribit in pluribus locis. Quidam Danubium teutonice *Done* & *Donaw* dictum volunt à sono undarum; secundum ceteros à *Dunis* gentibus, ejus accolis. Nuncupatur alio nomine *Ister*, ab Istro Rege, ut placet Beroso. Pomponius Mela lib. 2, Danubium dici vult circa fontes & principia, & inde post longas ejus dilatationes ab accolis Istrum vocari. Iornandes Bessorum lingua hunc Istri nomen ferre afferit. Quidam, sed perperam, putant, Danubium Istri nomen accepisse tempore Augusti, cum Argonautarum ævo Ister nominatus sit, unde Iustinus & Trogus lib. 32, Istriam ab ipso dixerunt, & Portius Cato, qui ante Augustum vixit, hujus meminit. Annius Viterbiensis vult à Mose vocari *Ictim*. Stephanus Byzantius *Ma-toan* Istrum appellat. Ab Istri & Danubii appellationibus binominis vocatur. Ovid.

Stat vetus urbs, ripæ vicina binominis Istri.

Latissimum fluminum Danubium Polybius scribit, & Herodianus hunc latissimum altissimumque prodidit. Nullus autem ita Istrum expressit, sicut Dion Græcus in Trajano. Refert Danubium aquarum multitudine nulli fluviorum cedere, semper copiosissimum, nullo inferiore, nullum etiam altitudinem & latitudinem ejus enarrare posse.

De origine ejus non levis est apud scriptores dissensio. Tacitus in monte Arnoba eum oriri perhibet. Alii ex montibus Suevicis, alii ex Germanicis oris arcessunt. Solinus è monte, qui in Scauros Galliæ aspectat. Marrianus ex monte non longe à Rhætiis Alpibus inter Tridentinam

Germania.

*De oris
Danubii.*

& Noricensem diceceses. Eratosthenes Græcus fallitur, qui scaturire ejus fontes vult non longe à montibus Ponti; & Strabo, qui supra Adriaticum fontem ponit, qui idem fontes Rheni & Istri non multum differre afferuit. Claudianus pro Stilicone ex Rhætiis montibus deducit:

*Prominet Hercynie confinis Rhætia sylva,
Quæ se Danubii jactat Rhenique parentem.*

Hoc verissimum, ex Arnoba monte, qui in Ducatu est Wirtenbergico, defluere, non longe à Rheni fontibus, quatuor puta milliari bus. Picus:

*Hic & Danubius non magnis devehit undis,
Montibus Arnobæ vix fufus, plurima nondum
Flumina surripuit, nondumque binominis ingens
Alluit Elysios, Ariosque & Pœonis oram,
Et Ligyos.*

Munsterus scribit, nullum montem scaturiginem ejus attingere, sed effundi copioso aquarum meatu ex colliculo quodam, cuius eminentia vix habet 15 aut 16 cubitos, quod se diligenter lustrasse ait, in silva Hercynia in pago den Eschingen.

Controvertitur inter scriptores, an Danubius Nilo præstet, an Nilus Danubio? Illud tamen certum, Danubium à Nilo secundum esse, uti probat Aul. Gellius noct. Attic. lib. 10, cap. 7, ad stipulante Ausonio:

*Illyricis regnator aquis ribi Nile secundus
Danubius letum profero fonte caput.*

Herodotus lib. 2, γενετικαὶ τῶν ἐργῶν ἔμμαθεν. Arrianus Græcus lib. 8, Danubium è fonte parvum exire ait, ac multa flumina sibi admittere, tamen nec numero nec magnitudine Indicis annibus æqualia flumina suscipere. Horum maxima esse Ænum & Sabum, qui è Noricorum ac Rhætorum finibus se Danubio adjungunt. Cætera vero flumina nondum navigabilia sunt. Quæ ejus verba longe & à veterum sententia & à vero absunt. Ovidius vult Nilo non esse minorem in lib. de Tristibus:

*Ipse papyrifero qui non angustior amne
Mijcetur vasto multa per ora freto.*

Et in libro de Ponto:

*Innumerique aliū, quos inter maximus amnes
Cedere Danubius se tibi Nile negat.
Copia tot laticum, quas auget, adulterat undas,
Nec patitur vires aquor habere suas.*

X x x

In